

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Prilog Odluci Vijeća 2014/776/ZVSP, Prilog II. Odluke Vijeća 2010/413/ZVSP, Prilog Provedbene Uredbe Vijeća (EU) br. 1202/2014, i Prilog IX. Uredbe Vijeća (EU) br. 267/2012 u dijelu u kojem se odnose na tužitelja;
- dodijeli tužitelju naknadu radi otklanjanja štete koju su njegovom ugledu prouzročile mjere Vijeća; i
- naloži Vijeću snošenje troškova postupka tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Svojom tužbom, tužitelj zahtijeva poništenje Priloga Odluke Vijeća 2014/776/ZVSP⁽¹⁾, Priloga II. Odluke Vijeća 2010/413/ZVSP⁽²⁾, Priloga Provedbene Uredbe Vijeća (EU) br. 1202/2014⁽³⁾, i Priloga IX. Uredbe Vijeća (EU) br. 267/2012⁽⁴⁾ u dijelu u kojem se odnose na tužitelja.

U prilog svoje tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

Prvi tužbeni razlog temelji se na navodu da je Vijeće povrijedilo tužiteljeva prava na obranu i pravo na učinkovitu sudsku zaštitu;

Drugi tužbeni razlog temelji se na navodu da je Vijeće počinilo očite pogreške u ocjeni u pogledu donošenja mjera ograničavanja protiv tužitelja;

Treći tužbeni razlog temelji se na navodu da je Vijeće povrijedilo tužiteljevo pravo na vlasništvo i načelo proporcionalnosti; i

Četvrti tužbeni razlog temelji se na navodu se da je Vijeće zloupotrijebilo svoje ovlasti donošenjem mjera ograničavanja protiv tužitelja.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća 2014/776/ZVSP od 7. studenog 2014. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL L 325, str. 19.).

⁽²⁾ Odluka Vijeća 2010/413/ZVSP od 26. srpnja 2010. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Zajedničkog stajališta 2007/140/ZVSP (SL L 195, str. 39.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 3., str. 220.)

⁽³⁾ Provedbena Uredba Vijeća (EU) br. 1202/2014 od 7. studenog 2014. o provedbi Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL L 325, str. 3.)

⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 267/2012 od 23. ožujka 2012. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 961/2010 (SL L 88, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 4., str. 194.)

Tužba podnesena 4. veljače 2015. – Amitié protiv EACEA-e

(Predmet T-59/15)

(2015/C 138/71)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Amitié Srl (Bologna, Italija) (zastupnik: D. Bogaert, odvjetnik)

Tuženik: Izvršna agencija za obrazovanje, audiovizualne sadržaje i kulturu (EACEA)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglašiti tužbu podnesenu protiv EACEA-e dopuštenom;

- utvrdi da odluka koju je uputila EACEA od 26. studenog 2014. nije pravno utemeljena i, stoga, naloži hitno poništenje svih mjera koje je EACEA donijela protiv tužitelja;
- utvrdi da obavijest o terećenju br. 3241415195 za iznos od 941 310,38 eura od 12. prosinca 2014. koju je EACEA uputila tužitelju nije dospjela;
- naloži EACEA-i snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ovom tužbom, podnesenom na temelju članaka 256. i 272. UFEU-a, tužitelj od Općeg suda zahtjeva da utvrdi da odluka EACEA-e od 26. studenog 2014. koja sadrži mjere donesene protiv AMITIE nakon istrage koju je proveo Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) nije osnovana.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvim tužbenim razlogom navodi se da mjere koje je EACEA donijela protiv tužitelja nisu opravdane.
 - Neispunjenje uvjeta za provedbu mjera: povreda odredaba Uredbe br. 2988/1995 ⁽¹⁾ kao i načela proporcionalnosti.
 - Povreda odredbi ugovora i pogrešna primjena Uredbe br. 966/2012 ⁽²⁾ i Uredbe br. 1268/2012 ⁽³⁾. Nijedna od mjera (sadržanih u odluci EACEA-a od 26. studenog 2014.) nije pravno utemeljena. Podredno, povrat iznosa koji su dodijeljeni tužitelju predstavljao bi zlouporabu prava i stjecanje bez osnove u korist EACEA-e.
2. Drugim tužbenim razlogom navodi se da istrage i nalazi OLAF-a nisu valjani (povreda odredbi ugovora i primjenjivih uredbi).
 - Istrage koje je proveo OLAF nisu bile u skladu s Uredbom br. 883/2013 ⁽⁴⁾ i/ili s općim načelima koja se na ta pitanja primjenjuju.
 - S obzirom da se odluka EACEA-e temelji na nalazima OLAF-a koji su rezultat njegovih istraga, nedostatak zakonitosti istraga i izvješća OLAF-a nužno dovodi u pitanje odluku EACEA-e.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ, Euratom) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica.

⁽²⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002.

⁽³⁾ Delegirana Uredba Komisije (EU) br. 1268/2012 od 29. listopada 2012. o pravilima za primjenu Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije.

⁽⁴⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999.